

[Albrechtsen]

halvdelen af bestanden af agerhøns, viber og sanglærker er forsvundet på bare 10 år, og at den udvikling fortsætter.

Jeg behøvede bare at gå 200 m uden for min stuedør for at konstatere, at bondemanden havde fjernet den markvej. Sådan er det alle steder. Sådan foregår produktionsudviklingen alle steder. Og så tror man, at man ad frivillighedens vej kan bevare de rester, der er tilbage af dyre- og plantelivet. Sådan går det altså ikke.

Regeringens plan må vi altså sige er ganske enkelt ubrugelig, og hvis den kan bruges til noget, er det i hvert fald kun som en slags nødtørftig dispositionsplan, som vi så kan putte det konkrete indhold ind i.

Der er heller ikke noget om den samlede arealstørrelse. Det drejer sig jo om et areal på i alt 600.000 ha. I ministerens redegørelse er der ingen målsætning om, hvilket areal der rent faktisk skal sikres. Der er intet om, hvor meget jord der helt præcist skal overgå fra intensiv dyrkning til dyrkning uden kunstgødning og pesticider. Der er heller ikke noget konkret om, hvordan offentlighedens adgangsforhold skal forbedres, hvordan de rekreative interesser, som bliver vigtigere og vigtigere for befolkningen, skal sikres.

På den baggrund, da vi havde set redegørelsen, havde VS håbet, at der ville være et flertal i Folketinget, som var enig med os i, at det var nødvendigt omgående gennem en dagsorden at pålægge regeringen at lave dette fuldstændig om. Det opfordrede vi et flertal til, men det mente flertallet ikke var det rigtige at gøre. Det måtte vi jo så tage til efterretning; der kunne ikke her i foråret laves en dagsorden.

Vi har i stedet for udarbejdet et forslag til en beretning, som vi håber miljøudvalget vil vedtage her inden den 1. maj som en del af den samlede handlingsplan for havmiljøet. Det er et forslag i 10 punkter, vi har indleveret til Folketingets miljøudvalg, og som indeholder de konkrete ting, som fuldstændig mangler i regeringens plan.

Vi har netop nu fået en yderligere advarsel, når vi ser på miljø siden. Vi har set, at på en årstid, hvor der ikke burde være omfattende iltsvindsproblemer, har der langs med hele Nordsjællands kyst været omfattende tilfælde af fiskedød.

Det er egentlig ufatteligt, hvordan den problematik i dette hus har været omgivet af

en mur af tavshed fra alle sider. Jeg havde troet, da denne meget alvorlige advarsel om, hvor galt det egentlig står til med havmiljøet, indløb for en uges tid siden, at alle i dette hus ville have sagt: nu må planerne strammes op omgående. Dette krav har jeg desværre ikke hørt fra andre sider end fra mit eget parti. Jeg fatter egentlig ikke, hvorfor der er denne mur af tavshed. Måske ministeren kan kommentere det.

Så vidt jeg har forstået, var Miljøstyrelsen ude og lave nogle målinger et andet sted end dér, hvor fiskene var døde. Sådan gik der en uges tid, indtil man til syvende og sidst har måttet konstatere, at det faktisk er virkelig galt derude.

I denne sag har vi altså indleveret et 10-punkts program, som vi håber at miljøudvalget, især på baggrund af den yderligere skærpede situation, som foreligger, vil vedtage. De to vigtigste punkter er selvfølgelig først og fremmest at få disse 10 m bræmmer langs med begge bredder af de større vandløb og dernæst, at man udlægger 3 m bræmmer omkring alle udyrkede arealer i agerlandet. Samtidig foreslår vi, at man bevarer de gamle skel, som delvis stadig væk eksisterer omkring ejendomme, sognegrænser og kommunegrænser, således at vi i virkeligheden får et sammenhængende system af bræmmer i hele det åbne land.

Dyrebestanden kan ophjælpes igen, ved at vi simpelt hen får et sammenhængende system, som kan kombineres med et kommunalt stinet, som alle kommuner skal have forpligtelse til at lave. På den måde kan man få genoprettet plante- og dyrelivet i den danske natur.

Vi foreslår i den forbindelse, at naturfredningslovens § 43 bliver skærpet, således at den ikke som nu bliver en tilladelsesbestemmelse, men en forbudsbestemmelse, således at det kræver udtrykkelig tilladelse fra myndighederne at tage et hidtil udyrket areal ind under landbrugsdrift. Det skal være noget, man ansøger om tilladelse til, og som der meget sjældent efter min opfattelse skal gives tilladelse til, men det skal ikke være som nu, hvor det er landmandens skøn, om han inden for sit areal tager et hidtil udyrket areal ind i drift. Det skal altså vendes om.

Kun på den måde kan vi sikre, at den fortsatte tilbagegang i dyre- og plantelivet ikke får lov til at komme ud over det punkt,